

คนตรีทำเพลง นางฟ้าเหาะลงมาจากสวรรค์ ๔ องค์ แล้วเปลี่ยนเพลงเป็น เพลงลมหนาว

(บรรยาย) นาสราภูซาร สลิลสินธุโส
ละลือกิ้วพริ้วผสมควยลมพา
มีร่มไม้โพธิ์บังบดั่งละหาร
สาวสวรรค์ค้อมเอมลวนเปรมปรีดิ์

น้ำเย็นไหลแลสะอาคตาคหินผา
มองมัจฉาเห็นชัคทศินัย
พุ่มตระการคอกกระระรายสระศรี
เก็บมาลิ้มชมเพลินเจริญใจ

(นางฟ้าเปลื้องเครื่องทรงเทวราอาบนำในสระควยเพลงลมหนาว
นางฟ้าณากวดีร้องเพลงลมหนาว ๑ ท่อน เสียงผู้ชายไม่ปรากฏกายร้องรับอีก
๑ ท่อน นางฟ้าทั้ง ๔ ชงก หยुकเรียงระบำมองหาเสียว พอเพลงจบ เจ้าชายสถานนท์
โผล่ออกจากพุ่มไม้)

อังกาตา

ว้าย ? กามเทพมาอีกแล้ว

จิฎจจา

อิตามมนุษย์คนนี่เอง มาโคทุกวัน - ทุกวัน

สถานนท์

ถ้าไม่มาทำใจจะโคเห็นเส

ณากวดี

มาถึงเจ้ควันแล้วนะ

สถานนท์

แหม ช่างจำ ฉันปลื้มจนลืมแม้ว่าที่วัน

อังกาตา

นี้แล้วจะมาอย่างนี้ต่อไปอีกสักกี่วัน

สถานนท์

ถ้ามอกไทรทราบว่า จะมาตรงนำต่อไปทุกวัน ก็จะมาชมทุกวัน

จิฎจจา

ขอดามหนอยเฉอะ มาถึงก็โผล่ออกมาที่เคียวหรือ

สถานนท์

(หัวเราะ) เปลา แอบอยู่ซุงพุ่มไม้ในานแล้ว

อังกาตา

ตาย - ตาย แอบดูเขาอาบนำ เห็นตอนไหนนะ

ณากวดี

อยู่ อังกาตานี่ ช่างซอกแซกถาม

สถานนท์

(หัวเราะ) โดยเหตุที่อันมาอยู่ก่อน ฉันจึงเห็นทุกคน

อังกาตา

แหม ? คนผี

ณากวดี

เออ อังกาตานี้กล้าปาก

สถานนท์

อังกาตา ก็ดีแตกกล้าปากอย่างเดียวกะมัง จะให้มานั่งคุยกันไกล ๆ ก็จะไม่กล้า
อีกนะแหละ

อังกาตา

ทำไมจะไม่กล้า ลุงคุณใหม่ละ มาซิ ณากวดี จิฎจจา มารตี

สถานนท์

(มองคุณณากวดี) อ้อ เทพธิดาของคณันชื่อ "ณากวดี" ยังไม่เห็นศรีสละไรบ้างเลย

อังกาตา

เขามาไกล ๆ แล้วจะวาวอย่างไรละ

(สถานนท์ จับชายสะไบอังกฤษ ฯลฯ ปัดมือสับคดอยู่ห่าง สถานนท์จึงเลยไป
จับสะไบอังกฤษ ฯลฯ ไข่มือปัด แต่สถานนท์จับมือไว้ สพักกัน ผกาวัลดีเดินไปอ้าย
แต่มือยังถูกสถานนท์ กุมไว้แน่น)

อังกฤษ
สถานนท์

เออ มาจับมือเขาไว้ทำไมนะ
(ปล่อยมือผกาวัลดี) เพราะอยากทราบว่า เพราะเหตุใด เทพธิดาอาบน้ำจึง
ไม่เปียกผาตรง

ผกาวัลดี

การอาบน้ำของเทวดา ไม่เหมือนมนุษย์ มนุษย์ยังมอมอยู่ด้วยมลทินจึงต้องใช้น้ำล้าง แต่เทวดาบริสุทธิ์แล้ว จึงไม่ต้องใช้น้ำล้าง

สถานนท์
มารตี

แล้วนางฟ้ามาอาบน้ำกันเพื่ออะไร
(ประจบ) ถ้าไม่มาอาบมนุษย์ก็ไม่ใคร่มาแอบ

สถานนท์
อังกฤษ

(หัวเราะ) ออ เพื่อเหตุนี้เท่านั้นเองนะรี ชอบพระคุณ
คะ เพราะเหตุนี้เหตุเดียว

อังกฤษ
ผกาวัลดี

สมทนกันอย่างนี้ไม่สนุกนะรี ฉันจะบอกให้ เราพากันมาอาบน้ำเพื่อเปลื้อง
รอน

สถานนท์
ผกาวัลดี

นางฟ้ายังมีรอนอีกรี
ผู้หญิงเมืองมนุษย์ มีอะไร เล่าเป็นเครื่องรอนที่สุด ความรักไซ้ใหม่

สถานนท์
ผกาวัลดี

นางศรีสุก แต่ในเทวโลกก็มีความรอนเช่นนั้นเหมือนกันรี

อังกฤษ

ท่านคิดรีว่าเทพธิดา จะไม่พากันรอน ในเมื่อท้าวอมรินทร์ท่านมีเมียตั้งพัน
มากกว่าจำนวนลูกตาของท่าน เออ ท่านมีมากก็แค่นัยตา แต่ความเสนาหา
ท่านมีไม่เท่า พวกนางฟ้าที่เหิงฯ ก็ต้องพากันมาเที่ยวเล่นให้เย็นใจ
แล้วก็โคสนทนากับมนุษย์ด้วย

สถานนท์
จิจุจา

คะ ชอบคุณแล้ว

สถานนท์
อังกฤษ

ถ้าอย่างนั้นขอทวงบุญคุณ
จะไหวอย่างไร

สถานนท์
จิจุจา

อยากฟังนางฟ้าขับร้อง อย่างที่มารีเราพระอินทร์

สถานนท์

ผกาวัลดีแน่ะ เสียงเพราะ
(เข้าใกล้ผกาวัลดี มองอย่างวิงวอน) ขอเชิญเทพธิดาผกาวัลดีได้โปรด
(นางฟ้าอีก ๓ องค์มองหน้ากันเป็นเชิงเข้าใจ จึงเสพศุขชวนกันเสียง
เป็คโอกาสให้หนุ่มสาว)

จิจุจา
มารตี

แหม ดอกไม้ทางโนนงาม ๆ ไปเก็บกันเถอะ
จริงรี ดอกไม้ทางนี้ก็งาม - งาม

(จิจุจา - มารตี ชวนกันเสียงเข้าโรง)

อังกฤษ
สถานนท์

บุพเพสันนิวาส ระหว่างมนุษย์กับเทวดา ไม่เคยได้ยิน
สูงสยัแต่พระอินทร์ - เคยลงมาสมรสกับหญิงเมืองมนุษย์ไม่ใช้หรือ (ถามผกาวัลดี
ทราบบางไหม ?

อังกฤษ

เทวภาสิตมีว่า สองนั้นกำลังงาม ถาสามแล้วขวาง คอกไม้โน้นก็งาม - งาม
(หันมายิ้ม นกาวลีทำท่าจะตาม แด่สถานนทียกมือไหว)

(คนตรี เริ่มทำเพลง "เห็นใจสักครั้ง")

สถานนท

เห็นใจสักครั้ง ขอไปรดไค้พิง วาจากอน
เห็นใจสักครั้ง จงไปรดหยุดยั้ง พึงคำวอน
เห็นใจสักครั้ง ที่ไค้มุงหวัง เผาคอยงามอน
รักสุดแสนอาลัย ไจมุ่งหมาย แนนอน
ขอมอบแด่บึงอร นกาวลี

นกาวลี

เห็นใจสักครั้ง จงไค้เลิกหวัง ไนไมตรี
เห็นใจสักครั้ง อยามุงจิตหวัง นกาวลี
เห็นใจสักครั้ง จงไปรดยับยั้ง เรื่องนี้ที่
เขอมิควร จะคิด เพราะไรสิทธิ์ เสรี
ตัวของขานี้ มีคูครอง

สถานนท

ขอไค้เห็นใจ รักฝากเยื่อใย อาลัยน้อง
เสียแรงไผ่ฝัน ไปรดนอนฝัน และปรองคอง
น้องอยู่หนใด ที่จะตามไป เผาคอยประคอง
แม่วิตกมะลาย ก็ไม่วาย ใจปอง
รักภักดีก่อนอง ทุกคืนวัน

นกาวลี

ยุติเรื่องรัก จงอย่าชวนชัก เรื่องรักนั้น
มิอยาก^{รัก}รัก มิอยากจะนึก ออย่าเฝ้าไผ่ฝัน
ขอจงเลิกคิด คงแต่ไมตรี ร่วมมิตรกัน
เธอและฉัน มิควรจะ ผูกพัน
เลิกคิดหมายมั่น กันเสียที

(คนตรีหยุด)

สถานนท

ความรัก ไม่จำเป็นตองปักอยู่แห่งเดียว

นกาวลี

เธอพูดอย่างเห็นแก่ตัว

สถานนท

คนที่มีความรัก อย่างบริสุทธิ์แล้ว ย่อมใช้วิธีใด ๆ ไค้ทั้งสิ้น สมดังเทวภาสิต
ที่ว่า ในการชิงชูและสู้ศึก อะไร ๆ ก็เป็นธรรมทั้งสิ้น

นกาวลี

ฉันอยู่บนสวรรค์มานาน ไม่เคยไค้ยินภานิกษณะนี้เค็ด็จการอย่างนี้เลย

สถานนท

นางอยู่ไค้ลัทธิเค็ด็จการของสวรรค์อยู่แล้ว แมไค้ยินภานิกษณะนี้เขาก็ดคงไม่แปลก

นกาวลี

เหตุไฉนจึงว่าฉันอยู่ไค้ลัทธิเค็ด็จการ

สถานนท

แะ - แะ นางจะนำขาไค้ออกนอกเรื่องอีกแล้ว เราทุกคนถึงเรื่องรัก

นกาวลี

เรื่องนั้นพักไว้ก่อน ฉันอยากรู้ว่า เหตุไรจึงว่าบนฟ้ามีลัทธิเค็ด็จการ

สถานนท

แต่เมื่อไค้อธิบายให้ทราบแล้ว คงสัญญาว่าจะเราจะมาพูดเรื่องรักกันใหม่

นกาวลี

คะ สัญญาให้

สถานนท์ ที่ว่าบนฟ้ามีลัทธิเผด็จการก็เพราะว่า ไม่มีใครอ้างสิทธิ์เสรีในการพูด เพื่อประโยชน์ของตนเลย ไม่ชอบใจอะไร ผู้เป็นใหญ่ก็สาปตะพึดไป ทำให้ไม่ต้องการ ทเวาคาธิปไตยกันบางหนอ ไคยินแตมี อินทราธิปไตย พรหมาธิปไตย อิศวราธิปไตย นารายณาธิปไตย

ณกาวดี ที่ท่านพูดมาทั้งหมดนี้ ฉันไม่เข้าใจเลย
สถานนท์ ไม่เข้าใจเสียก็คิดเหมือนกัน ที่นี้มาพูดกันถึงเรื่องรักดีกว่า รักนั้นคืออะไร นางเข้าใจไหม

ณกาวดี แหม ? สถานนท์ ท่านพูดเร็วจนฉันตกใจ

สถานนท์ นางยังไม่ได้ออกคำถามของฉันเลย

ณกาวดี ฉันเกรงว่าจะตอบไม่ได้ถูกของ ขอให้ฉันย้อนถามท่านบ้างว่า รักนั้นคืออะไร
สถานนท์ โห่ ณกาวดี นางควรเข้าใจใจดีแล้วว่า รักคืออะไร รักคือสิ่งที่ลุ่มอยู่ในอก ทำให้เกิดความร้อน ที่จะต้องระบายออกให้คนที่เรารักเห็นใจ ณกาวดีว่า นางมีความรู้สึกเช่นนั้นกับฉันบ้างไหม ?

ณกาวดี สถานนท์ ถ้าท่านมีนิสัยคาทิพย์ ประสาททิพย์ ท่านคงสังเกตเห็นความรู้สึกของฉัน
สถานนท์ ฉันหมกบึ้งอยู่ที่จะหยั่งรู้ความรู้สึกของนาง ส่วนนางซิ นางเป็นนางฟ้า มีคาทิพย์ นางมองเห็นหัวใจฉัน มองซิ เห็นความรักที่ท่วมท้นหัวใจฉันอยู่หรือเปล่า ?

ณกาวดี (ยิ้มอย่างตริ๊กตรวง) สถานนท์ หัวใจเธอ เคนเร็วมาก

สถานนท์ ณกาวดี เขาว่าทเวาคาธิปไตยไปรคบอกจากใจจริงว่า นางรักสถานนท์บ้างไหม ?

ณกาวดี เสียหาย ที่สถานนท์ไม่มีคาทิพย์อย่างฉัน ถ้ามีก็คงจะมองเห็นว่า หัวใจของฉันเต้นเร็วเหมือนของเธอ

สถานนท์ (เข้าประคองเอว) แม่เทพธิดายอดชีวิต อย่าไปสวรรค์เลย อยู่กับฉันเถอะ

ณกาวดี ฉันบอกแล้วว่ากายไม้ไขของฉัน แล้วเธอจะโคะไรมาอยู่ด้วย

สถานนท์ นางโคสารภาพแล้วว่าใจก็โครักฉัน แต่ตรงว่ากายอยู่ด้วยไม่ได้ นางมีมีอุบายอย่างโคอย่างหนึ่งหรือ

ณกาวดี สถานนท์ พูดเอาแต่ใจ เพราะใช้รักถมเภา แต่ถ้าได้ใช้ความคิดก็คงสำเร็จ
สถานนท์ จะคิดโคอย่างไร ในเมื่อความงามของนางมาเผาผลาญสมองไม่ให้คิดอะไรออก (ออก) คิดอะไรไม่ออกก็ท่องไข อยากโคอะไรก็ท่องขอ

อังกาลา สถานนท์ ฉันอยากโคความรักจากณกาวดี

อังกาลา ขอเขาซิ

สถานนท์ (สถานนท์ หันไปทางณกาวดี เป็นเชิงวิงวอน ณกาวดีนั่งตริ๊กตรวง แล้วโอบไหล่อังกาลา กมหนาเอียงอายุกระซิบ)

ณกาวดี อังกาลาจา ฉัน ฉันให้เขาไปแล้ว

สถานนท์ ทำฉันโค ฉันจะโคนางมา

อังกาธา ทองขออีกนะ—แหละ
สถานนท์ ขอใครอังกาธา บอกเร็วหน่อย
อังกาธา ขอพระอินทร์
จิฐจา (ออก) เอะ พระอินทร์อะไรกัน เจ้าของของฉันทมารี
มารตี (ออก) พระอินทร์ เจ้าชีวิตของฉันทมารี
ณการดี นางฟ้าใหม่ พระอินทร์ เจ้าของของเราทั้งหลาย ไม่ใช่แค่เพียงดีเราเท่านั้น
 อีกตั้งพันเท่านั้น

อังกาธา เสียไปหนึ่ง ทำไมท่านจึงจะเสียไม่ได้
สถานนท์ ทุกคล้ายณการดีไม่มีค่า ฉันทรักนางยิ่งกว่าชีวิต
อังกาธา ฉันทถึงวาของขอ ขอพระอินทร์อย่างไรละ
มารตี สถานนท์ ท่านควรจะทำไฉนลา ขึ้นไปขอบนสวรรค์
จิฐจา ฉันทจะช่วยพาไป

(คนตรีทำเพลง)

สถานนท์ ขอบใจนางทุกคน สถานนท์ตกลงใจแล้ว สำเร็จอยู่ที่ความพยายาม สถานนท์
 จะทำใจให้ไกล เพื่อความรักของเราจะฉันทการดี ไปเร็ว ๆ เอะ เคี้ยวนี้
 แหละ (เขาจับมือณการดี นางฟ้าอื่น ๆ จับกันตอ ๆ ไป.)

ภาคที่ ๓

๑๓๑๓๖๖ พศ. หน้าทองดำ ภาคเปิด เห็นสถานอันงดงาม

เมื่อครั้งสร้างศาลพระพิรุณ

แรงศรัทธาที่ศรัทธาพระรัตนตรัย

จนเงินทองไม่พอซื้อทองคำ

สถานอันงดงามที่วัดสุทัศน์

บัดนี้กลับมาเปิดพระตำหนัก

เราจึงได้สร้างศาลพระพิรุณ

เมื่อครั้งสร้างนั้นคืออันหนึ่ง

(ที่หน้าหอในแถวหลัง ชั้นใต้ถุนดิน)

ที่วัดสุทัศน์อันหนึ่ง

ทุกอันล้วนเป็นดีความสง่า

ไม่สู้จะดีดั่งไม่เหมือน

อันที่พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัว

เสด็จมาเสวยพระสุรเสวย ณ วัดสุทัศน์ (สถานอันงดงาม)

แถวหลัง ชั้นใต้ถุนดิน เปิดเมื่อครั้งสร้างพระตำหนัก

ที่วัดสุทัศน์

พระตำหนักเห็นสวยงามยิ่งนัก โดยงามยิ่งกว่าซึ่งกลางจาก

เป็นอันหนึ่งอันเดียว ดัดดั่งไม่เหมือนอันอื่น ของข้างนอก

มีเรือนหน้าแถวหลัง ถัดจากสถานอันหนึ่งอันหนึ่ง

กลับออก ทั้งดีไว้เห็นแก่กันอันหนึ่งอันหนึ่ง

เห็นพระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัว

ไม่ทราบเลย

ไม่ทราบทำไมจึงมา

พระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัว ทรงแต่ที่สร้างศาลพระพิรุณ

มาที่หน้าหอในแถวหลัง ชั้นใต้ถุนดิน เปิดเมื่อครั้งสร้าง

ของพระบาทสมเด็จพระพุทธเจ้าอยู่หัว

อาจเห็นได้

ที่เห็นพระรัตนตรัย ที่หน้าหอในแถวหลัง ชั้นใต้ถุนดิน

อันหนึ่งอันเดียว ที่หน้าหอในแถวหลัง ชั้นใต้ถุนดิน

อีกด้าน

คด

สถาน

วัด

สถาน

วัด

สถาน

วัด

สถาน

วัด

สถาน

วัด

สถาน

ลานหน้าพระราชมณเฑียร บนพระราชมณเฑียรว่าง ตามลานมีชาย ๔ คนยืนอยู่
เจ้าชายคนหนึ่ง นั่งพนมมือภาวนา อีก ๒ - ๓ คนพูดคุยกัน

เจ้าชายไทย วันนี้พระราชธิดาเสด็จออกมา

เจ้าชายแขก ถ้าจะไม่เสด็จออกเสียบละกระมัง

เจ้าชายลาว ไม่เสด็จออก จะโคกคอกพระเนตรผู้ชายหน้าใหม่ ๆ ริ ข้าคนหนึ่งละที่พระนาง
ไม่เคยเห็น

เจ้าชายไทย ถ้าคอกพระเนตรเห็น นึกว่าคงทรงเสนาหาท่านงั้น

เจ้าชายลาว ก็ว่าไม่ได้ ยิ่งได้เห็นฝีมือคาบของซาเขาแล้ว ตำแหน่งพระสวามีของพระนาง
ก็เห็นจะไม่พินชา

เจ้าชายไทย โอ๊ก..... (ท่าท่ากลืนไส้)

เจ้าชายมอญ โอม (หลับตามริกรรม) ทุกคนหันไปดูท่าท่าที่
พวง พระเสื่อเมือง กางเกงเมือง (มีเสื่อ กางเกงลอยมา แล้วยอย
กลับขึ้นไป)

โอม ... เพียง .. ลูกระเบิดปรมาณู (ลูกระเบิดปรมาณูลอยลงมาพร้อมกับ
เสียงหวูดไซเรน) ทุกคนวิ่งหลบ เจ้าชายที่นั่งภาวนาแลเห็นตกใจ ขาสั่น
แข็งใจ เป่ามนต์ ไหลอยกลับขึ้นไป พอลูกระเบิดกลับขึ้นไปแล้วก็ง้อยลงลม
เจ้าชายอีก ๒ - ๓ องค์ เขามาประคอง)

เจ้าชายไทย พุทไซเอ๊ย ไม่ควรนี่นา

เจ้าชายมอญ ใจ (พุกหน้า) แน่ไหม ของเขานั่นนา วันนี้ยังใจ ๆ พระราชธิดาเป็นทอง
เลือกซาเค็ด (เกินดูมเราไปมา แล้วหันมาเกกหน้า) ริไม่จริง

เจ้าชายพะมา (แต่งตัวเป็นพะมาออก หัวเราะออกมาอย่างพุกภูมิ) หัวเราะ สำเร็จ
สำเร็จ (หัวเราะ) พวกท่านนะ อยามารอให้เสียเวลาเลย เมื่อยซาไม่เปล้า ๆ
ซาทางหากละที่พระนางทองเลือก (หัวเราะ) ก่อนอื่น ซาคือใคร พวกท่าน
ควรรู้จักไว้ เมื่อเล็ก ๆ มารคาให้ซาชื่อว่า "หมองนอนแฉ" พอโตหน่อย
ซาโรงเรียน บิคาของซาเปลี่ยนให้ซาใหม่ ชื่อว่า "หมองคืนไฉล" เคียวนี้
ซาเปลี่ยนของซาเองแล้วชื่อว่า "หมองทนคา" และหมองทนคานี้แหละ
เป็นคู่เหมาะที่สุด ที่จะ เป็นคู่วิาทกับพระนางจิกตัวกยูเลอโอม ก่อนที่ซา
จะมานี้ ซาก็ให้โทรทำนายแล้ว โทน ทำนายว่าซานี้แหละจะได้เป็น
พระสวามี

เจ้าชายมอญ (โคกซาชกเบา ๆ อย่างกวนโมโหเต็มทน) หุคพลาเสียทีเถอะ ไม่รู้จักริว่า
ซานี้ละ เป็นใคร

เจ้าชายพะมา (สันหัวเร้ว) โมรี (ท่ามองตั้งแคตี่รุมะถึงเท้าอย่างหยีบคหยาม)
 เจ้าชายมอญ พุทไซ โอนี้กวน เกี่ยวพอเสกคาบเขาทองเสียเลย (ท่าท่าจะแทง)
 เจ้าชายพะมา ออย ลูกขางไม้สุแล้ว คาบอะไรนากลัวพิลึก
 เจ้าชายทุกคน ฮาลัน

(ราชบุโรหิตออก)

บุโรหิต ท่านทั้งหลาย พระนางจิกควัดเสด็จแล้ว (พระนางจิกควัด และนิรมาลา
 ที่เลี้ยงเสด็จออก ไปรยบมอย่างหวาน แล้วประทับบนพระที่ พวกเจ้าชาย
 ถอยออกมาถวายคำนับ)

เจ้าชายไทย ข้าแต่พระนางผู้เลอโฉม ความงามของพระนาง ย่อมเป็นที่เลื่องลือไปทั่ว
 ทุกทิศานุทิศ ใครเลยที่เห็นพระนางแล้ว—จะออกกลืนลิ้นเหินหาไว้โค
 บุรุษงามไคหนอ จึงจะเหมาะ เป็นคู่เคียงพระนาง แต่ในที่นี้ใครเล่าจะงามสง่า
 เกินกว่าชาพระบาทไปโค เพราะชาพระบาทสมแลชในลักษณะ

เจ้าหญิง เจ้าชายลาว ชอบใจท่านมาก แต่จะเก็บความงามสง่าของท่านไว้ควรรู้กับสตรีอื่นเถอะ
 แทหากพระนาง จะทรงเมตตาต่อความรักของชาพระบาท ก็เห็นจะ
 ไม่เป็นการผิด เพราะใครเลย จะมีทอนแขนซึ่งแข็งแรง ปลายคาบที่แสนคม
 และกริปควยท่าทาง ไหวพริบอันว่องไว ชานิชานาญเท่าชาพระบาท

เจ้าหญิง นั้นเป็นเพียงเรื่อง การประลองฝีมือ ซึ่งฉันก็ชอบชมอยู่ทุกวัน ไทคะ
 คุณครู จะเริ่มลงมือไคหรือยัง (แลไปประสพเจ้าชายแขก) อูยท่านผู้นั้นเป็นใคร
 มาจากไทคะ

เจ้าชายแขก (สะคุ้งอย่างปลื้มปิติ คึงเสื่อ จักกางเกงให้เรียบร้อย แล้ววิ่งเข้าไปหมอบเฝ้า
 ทรงหน้าพระนาง หวังเราะกะมิกกะเมียน บิคตัวไปมา)
 หม่อมฉันคือ พาทรายา แห่งเมือง "มหาอะไรก็" และขณะนั้นนอกจากหัวใจ
 ของหม่อมฉันทั้งหมดจะตกเป็นทาสพิสมัยแห่งพระนางแล้ว ร่างกายของหม่อมฉัน
 ยังเตรียมพร้อมที่จะยอมอยู่ใตพระบาทอันนุ่มนวลน่ารัก แห่งพระนางนั้น
 ทราบซัวฟาสุราสลาย

เจ้าหญิง (อุหวิเราะ) ชอบใจท่านมหารายา ท่านพูดไคไพเราะมาก (หันไปทางบุโรหิต
 ครูกะ ลงมือเถอะคะ (เจ้าชายพะมาท่าท่าจะเข้าไปชอกจามรัก แคตองซังก)

บุโรหิต (ถวายนคำนับ) เฝ้าถึงเวลาที่จะประลองฝีมือแล้ว ใครสมัคร เชิญมาจับฉลาก
 เลือกคู่ประลองไค (หยีบฉลากให้จับทั่วกัน) ไท ใครคู่ที่หนึ่ง เชิญออกมา
 แสดงตัวคองหน้าพระนาง

สถานนท์
ชายชุนนะ
สถานนท์
ปุโรหิต
สถานนท์

(ชาย ๒ คน ออกมาถวายคำนับ เริ่มการพันคาน พันกันไค้ประมาณสักใหญ่
คนหนึ่งเสียที่ล้มลง อีกคนหนึ่งเงือกาจะพัน ก็พอกีเจ้าชายสถานนท์
ซึ่งออกมาแอบดูการพันอยู่แล้ว ก็ถลันเข้าขวาง ไขคานรับเขาไว้)
ชากอน ทานญเจริญญ ผูกลาหาญ ยอมไม่ฆ่าเติมผู้ที่เสียที่
(โกธรจัก) จันขอเชิญตัวทานชี่ ความของเรากะหายเลือกเต็มทีแล้ว
ก็ไม่แปลก ลงมือชี่ ขาเตรียมพร้อมอยู่แล้ว
ชากอน ทานคือใคร ไปรดถวายคำนับ พระนางจิกควัก และแนะนำตัว
เสียก่อน ตามธรรมเนียม

ปุโรหิต

(หันไปโค้งพระนาง) ขอประทานอภัย ข้าพระบาท คือสามัญชุนญหนึ่ง
ซึ่งยินดีจะแก้ตัว ให้ท่านชุนนั้น เชิญชี่ (พยักหน้ากับชุกาม)
(เริ่มลงมือพันคานต่อไป ในที่สุดสถานนท์ก้าวเท้าพลาด เปิดโอกาสให้ชู้
พัน ๆ ลง แกรับพัน พอกีพระนางจิกควัก ซึ่งจ้องดูอยู่ควยหัวใจระทึก
กรีกรองออกมาควยความตกพระทัย นางนิรมาลาเขาประคอง แคกอนที่
สถานนท์จะเสียที่ พระนางจิกควัก มีอาการผิดปกติอยู่แล้ว หันไปกระซิบ
กับพี่เลี้ยง และมองดูสถานนท์ควยสายตาประหลาด)

ชายนักกาม
เจ้าชามมอญ
เจ้าชายพะมา

(เขาไปไกลพระธิดา แล้วหันมาประกาศว่า)
ทานทั้งหลายบัดนี้ พระธิดาไม่ทรงสบาย ขอขุคิการประลองไวก่อน
เชิญทานกลับออกไปไค้ (ทุกคนถวายคำนับ คอยเขาโรง พร้อมกันทุกกันต่าง ๆ
นา ๆ เสียงพิมพ์่า)
อ้อ ไม่น่าเป็นอย่างนี้เลย พระทัยแข็งราวกับเหล็กเพชร
ยิ่งกว่านี้ยังไค้ เขาว่า เคยทอดพระเชษฐ การประลองกันจนตายไปต่อพระเนตร
เทียบวนา คราวนี้ชรอยจะมีอะไร เกิดขึ้นสักอย่างเป็นแน่
ชากองจะเป็นลมมฤคชุกินเขาแล้ว (เห็นเขาโรง) ไปกินยาปอคุนเอี้ยะบือ
สัก • โหลก็หาย

นิรมาลา
ปุโรหิต
นิรมาลา

ครุคะ สกกรอยตามชายคนนั้นที่
(มองตามสถานนท์ แล้วหันมาจ้องหน้าพี่เลี้ยง จ้องพระนางจิกควัก
แล้วพยักหน้าอย่างเข้าใจ เรียกตัวรวจวัง) สกกรอยตามชายคนนั้นไป เร็ว
(ประคองพระนางจิกควัก ซึ่งเงยพระพักตร์ขึ้น) เชิญเสด็จไปประทับ
ในพระที่เจ็ดเพคะ

จิกควัก
ปุโรหิต

ครุคะ ไทอภัยฉันเถอะนะคะ
ไม่มีอะไร ควรถวายอภัยมิไค้

จิตตวัก เพราะความอ่อนแอของฉันท้ ๆ เทียว ฉันท้จะทนดูเขาตายหรือแม่แต่มาคเจ็บ
สักเท่ากึ่งก้อย ทอหน้าทอตากระไรไค้อา... ชายที่ฉันท้คาคคอยมานั้น บัดนี้ฉันท้
ไค้พบ - แลว (กับนิรมาลา) ไค้ นิรมาลา ไม่เห็นไค้เองบางริ

นิรมาลา พักไค้จักการแลว

จิตตวัก จักการอย่างไร

นิรมาลา ส่งคนสูกกรอยตามไปแลว เวลานั้นควรรสงบพระทัยไว้ก่อนเดิค เข็ญเส็คจ้ไปพักนอน
เส็ยไห้สำราญ วางพระทัยนิรมาลาเดิคเพคะ

ปุโรหิต ครุก็รับจะจักการไห้อย่างไค้ที่สุด

นิรมาลา เข็ญสิเพคะ

จิตตวัก (มองทางที่สถานนท้จากไป) ไปไค้ไป

(นิรมาลา ประคองพระนางจิตตวัก เข้าโรง)

ปุโรหิต (พูดกับตำรวจวัง) เจารุ้ใหม่ ชายเมื่อกี้เป็นไค้ไร มาจากไหน

ตำรวจ ไมทราบครึบ เพิ่งเคยเห็นหน้าวันนี้เอง

ปุโรหิต จำหน้าไค้ใหม่ ข้าไม่ทันเห็นเต็มตา

ตำรวจ พอจะจำไค้ (นิรมาลา ออก)

นิรมาลา ตำรวจจำไค้ไร ไปลอมานี้เร็ว ไค้ดูบายลอมานี้ไห้จ้งไค้ ถ้าไค้ก็จ้งอย่างไร

ก็จ้งบอกว้า นิรมาลา ที่เส็ยพระราชธิดา ขอเข็ญมา

ตำรวจ ถ้าไม่มา ก็ม้คมาเลยใหม่ครึบ

นิรมาลา จะคองถึงกับ้อย่างนั้นเทียวริ เอาเดอะ มอมอ้านาจ้ไห้ทำคามอ้าเกอใจ

ไปมาค้วมาไห้ไค้ก็แลวกัน (ตำรวจเข้าโรง)

นิรมาลา เห็นจะเป็นเนื้อคู่กันมากอน เเฮอ ไค้เนื้อคู่เส็ยที่ไค้

ปุโรหิต จริจสิ พวกผู้ชายจะไค้ไม่มาเพนพานในพระราชฐาน เจ้าพวกนั้นก็เหมือน
แมลงเม่า คอยแคะจะพากันมาออ มองพระนางจิตตวัก ควความคดล้งไค้ลโหลลง
แลวก็บินค้วที่จ้จะถูกทรมาณตายกันลงไปไค้กรม ๆ ยังไม่เห็นมีไค้ไร เช็ค เซอะในโลกนี้
มีแคผู้ชายมา ๆ เวนแคเราคนเค็ยว

นิรมาลา อ้าว ก็คุดครุแกแลวนี้ และพระธิดาก็เป็นคิษย์ ถ้าเป็นหนุ่มและเป็นคอื่น

คุดครุก็คองล้งเหมือนกัน

ปุโรหิต ถึงจะล้ง ก็ไม่ล้งจนลิมค้ว เหมือนพวกผู้ชายทั้งหลาย แค นิรมาลาเข็ริ

ว้าผู้ชายคนเมื่อกี้จะล้ง

นิรมาลา ผู้ชาย ก็เหมือนกันทั้งนั้นแหละ (ชะเง้อมองในโรงแลวขี้มือ) แนะ

ไค้ค้วมาแลว

ปุโรหิต ลองพ้ง คารมเขาจ้ ฉันท้จะไปพูลพระธิดาไห้ทรงทราบ (เข้าโรง ตำรวจชานาข้าง
สถานนท้ ออกมา)

สท้านนท์ (ห้าทำไม่พอใจ ตรงเข้าไปหานิรมาลา) นี่หมายความว่าอะไร
 นิรมาลา ออย่าเพอสงเสียง (บอกตำรวจวัง) ออกไปข้างนอกไค (ตำรวจเข้าโรง)
 สท้านนท์ เชิญนั่งก่อน (สท้านนท์นั่ง) คว้าความยินยอมของท่านปุโรหิต ฉันเอง
 นิรมาลา ขอให้ไปเชิญมา
 สท้านนท์ แคฉันมีกิจธุระ ขอฉลัดเวลา ตำรวจก็ไม่ยอม
 นิรมาลา เขาใครรับคำสั่ง ให้ไปนำ ถ้าไม่รับเชิญ
 สท้านนท์ เขาไม่ไคนำมาทรอก เขาเกาะตัวมา (จงหน้านิรมาลาอย่างโกรธ)
 ฉันมีผิกอะไร
 นิรมาลา คุรา บุรุษรูปงาม ท่านไม่ทราบรีว่าในที่นี้ ผู้มีเคราะห์ร้าย และมีความรัก
 ยอมจะประสพภัย
 สท้านนท์ ประสพภัยอะไร
 นิรมาลา พระราชาธิกา ผู้มีรูปโฉมอันแสนงามในปราสาทนี้ อาจถูกพันหัวใจไว้ได้
 คว้าเสน เกษชาอันเป็นมันระยิบ เพียงแต่ชายพระเนตรไปประสพ ^{ชาย}ชายนั้น
 ก็พลันสิ้นใจตาย
 สท้านนท์ อือฮือ
 นิรมาลา ความกล่าวหาของ ท่านเป็นไหน จึงบังอาจเหลื่อมแลไป ประสพรราชาธิกา ท่านชื่อไร
 สท้านนท์ ไครไซ้ไทนางตาม หรือตามเอง
 นิรมาลา สำคัญประการไคร
 สท้านนท์ นางอยากทรามเองรี
 นิรมาลา เอา ทีเสียวว่า อยากทรามเอง
 สท้านนท์ เอา ทีเสียวว่า ฉันไม่บอก
 นิรมาลา ฉะนั้น ทีเสียวว่า พระราชาธิกาไครทราม
 สท้านนท์ ฉะนั้น ก็ทีเสียวว่า บอกไค
 นิรมาลา ก็บอกมาสิ
 สท้านนท์ นางไม่ไซ้ราชาธิกาไม่ไซ้หรือ
 นิรมาลา บอกฉัน แล้วพระราชาธิกา ก็ทองทราม
 สท้านนท์ พระราชาธิกาทรงพระนามว่าอะไร
 นิรมาลา ตายจริง ไม่เคยไคยินพระนาม "จิตกวัค" เลยรี
 สท้านนท์ ไม่เคย ฉันเพิ่งย่างเข้ามาในนครนี้ วันนี้เอง
 นิรมาลา ไปรทจำไว้ควว่า ท่านยังไม่ไคบอกชื่อของท่านเลย

สถานนท์ ฉนี่ชื่อสถานนท์
 นิรมาลา สถานนท์ กษัตริย์โสศกรองกรุงศตบรรมณูรีนะรี
 สถานนท์ นางรุจิกฉนคี่แล้วนี่
 นิรมาลา เคียวนี้ประทับที่ไทน์ เพคะ
 สถานนท์ อาศัยเทวาลัยร้างอยู่
 นิรมาลา เชิญเสด็จเข้ามาประทับในปราสาทนี้เด็กเพคะ
 สถานนท์ ชอบใจในไมตรีจิตของนาง แท้ฉันตั้งใจจะกลับบ้านเมืองของฉันอยู่แล้ว
 นิรมาลา ซึ่งคงจะมีชายาไปค่วย (ยิ้ม)
 สถานนท์ (ยิ้ม) บางทีคงจะมี
 (จิตตวิคออก เห็นสถานนท์ ก็แสดงความตื่นพระหทัย ประทับนั่งอยู่ นิรมาลา
 เหลียวมา ก็ยอตัวลงคำนับ หันไปทางสถานนท์)
 นิรมาลา พระนางจิตตวิค ราชธิดาเจ้า เสด็จออกแล้ว (สถานนท์ ยอตัวลงเคารพ
 นิรมาลาเดินไปที่เจ้าหญิง แล้วนายมือมาทางสถานนท์) ท่านผู้นี้ คือเจ้าชายสถานนท์
 กษัตริย์โสศก แห่ง ศตบรรมณูรี
 จิตตวิค (เดินเข้าหาสถานนท์) นับว่าเป็นเกียรติ แก่นครไตรคริงค์อย่างสูง ที่พระองค์
 อุดสาห์เสด็จประพาส
 สถานนท์ เป็นโชคของหม่อมฉันมากกว่า ที่หลงเข้ามาในนครอันตระการตาประหนึ่งสวรรค์
 จิตตวิค เป็นโชคของไตรคริงค์ และเป็นโชคของหม่อมฉัน ที่สวรรค์ให้โอกาสเรา
 ไคคอนรับท่านชาย ขอเชิญกางร่มเป็นเครื่องแหกของเราอยู่ในปราสาทนี้
 เพื่อเราจะไคมีโอกาส คอนรับไคเต็มที
 สถานนท์ ชอบพระหทัย แก่หม่อมฉันจะอยู่ไค ก็แต่เพียงครู่เดียว
 จิตตวิค โอ แต่เพียงครู่เดียว ครู่เดียวซึ่งพระองค์ประทับอยู่ เสมือนแสงสว่างอันล้ำค่า
 ที่ฉายมาประทับชีพหม่อมฉัน อ่า... ไจนทนอ แสงอัสสคไสนี้ จะส่องมายังชา
 ทรายชั่วกาลปาวสานคี่ ขอพระองค์ ชมการแสดงของพวกเรา สักหนอยเถอะเพคะ
 (กับนิรมาลา) นิรมาลา ไปจัดระบำมาถวายเจ้าชายหนอยชี่
 (นิรมาลายอตัวคำนับ แล้วเข้าโรง)
 (ระบำออก ระหว่างนี้เจ้าหญิงสนทนากับเจ้าชาย อย่างร่าเริง แล้วระบำ
 เข้าโรง เจ้าชายปรบพระหัตถ์ให้)
 สถานนท์ หม่อมฉัน รับรองว่าในโลกนี้ นอกจากบนสวรรค์แล้ว เห็นจะไม่มีที่การพ่อนรำที่ไค
 จะงามพร้อมไปค่วยวิจิตรศิลป์ และนาฏศิลป์ เท่าของพระนางเสย
 จิตตวิค ถ้าพระองค์ประสงค์ หม่อมฉันจะรำถวาย
 สถานนท์ ไม่ต้องลำบากพระวรกาย หม่อมฉันจะขอทูลลา (ลุกขึ้น)

จิตตวัต (ตกพระทัย) โอ แสงอันสกลใสแห่งข้า
 (ลูกเข่า) วิงวอน อ่อนวอน ไหววอน
 สสถานนท์ (กมลประคองเจ้าหญิงอย่างสมเพท
 เสียงในโรง (พูด) จิตตวัต ทศนา สสถานนท์
 ปฏิพัทธ์กัลกกล่าอร่ากัน
 กษัตริย์หนุ่มกุมสทิโมปริปาก
 พระธิดาคอย ๆ เคนถอยคน
 จิตตวัต (ร้อง) โอเป็นหญิงยากจริงจะให้เห็น
 อันความรัก, แรงสน, บอมทนอายุ
 สสถานนท์คงประหลาดคากว่าฉัน
 เพราะเราเพิ่งพบกันมิทันไร
 สสถานนท์ สมัยนี้คนมีเสรีสิทธิ์
 ตามแต่ใจใครชอบกอบกัทราม
 จิตตวัต ถ้าหญิงเอียงอกถวายระบวยรัก
 ทองถูกเหมาเราชายโรอายบาย
 สสถานนท์ (พูด) สมัยนี้หญิงมีเสรีสิทธิ์
 จิตตวัต ถ้าเช่นนั้นความอายุไม่สำคัญ
 ฉันพบนางสสถานนท์เพียงหนแรก
 หรือบุพเพสันนิวาสชาติก่อนมา
 ขอมอบกายอินทรีย์ฉันนี้ให้
 ขอไคเอ๋ยทอกรักเด็กสักครั้ง
 สสถานนท์ ชอบพระองค์ กรุณาบอกว่ารัก
 สสถานนท์ปลื้มใจในไมตรี
 จิตตวัต หม่อมฉันยังมิไคยินคำว่ารัก
 สสถานนท์ ไครเลย ที่ไคเห็นพระนางแล้วจะไม่รัก
 จิตตวัต ก็สสถานนท์เล่า
 สสถานนท์ หม่อมฉัน ก็ชอบใจในความงามของพระนาง
 จิตตวัต ชอบเท่านั้นเองรี
 สสถานนท์ อนิจจา จะไหวอะไร ไปยิ่งกว่า
 จิตตวัต ก็อะไรละ ที่ยิ่งกว่าชอบ
 สสถานนท์ รัก เห็นจะยิ่งกว่าชอบ
 จิตตวัต แล้วเหตุไร จึงไม่ตรัสออกมา

อย่าเพื่อควนดับไปเลย หม่อมฉัน
 กลับนั่งอย่างเกิม)
 ทิวสกันชกายนงามคมสัน
 กลึงจันมองหน้าสสถานนท์
 ถูกมองมากหลบสายทว เป็นหลายหน
 เขาไกลจนเกือบประชิดคิเคเจ้าชาย
 สิ่งที่เราลับตามาชายา
 ขอรบบายบอก เสน่ห์เทจากใจ
 เมามาเห็นค้เป็นชนิดคิควิสัย
 ฉันเขาไกลสสถานนท์จนเกินงาม
 จะทำคิถูกไคไม่มีไครห้าม
 บุญกรรมตามสอบสนองทั้งสองทาง
 ที่ดวงหนักในอุราออกมาวาง
 หญิงจะวางหน้าไค, อย่างไรกัน
 จะทำคิถูกไคอย่างไมอัน
 ขอพูด ฉันมีอำนาจราชาธิกา
 เหมือนไครแหวกควงใจเอาไปเข้า
 นำสสถานนท์จู่จู่สู้ง
 ที่ไปไหนพยายามจะตามหลัง
 อยากรไครฟังวาจาที่พาที่
 และสมัครตามไปไคทุกที่
 ที่ปราถฉันลนพันรำพัน

สัตยานนท์ ครี้ออกไปก็ไ้ แต่เกรงว่าจะเสียสัตย์
 จิตควัด เสียสัตย์อะไร สัญญาไว้จะใคร่
 สัตยานนท์ สัญญาไว้จะชญา
 จิตควัด เป็นคำทอมนที่โหดร้ายที่สุด
 สัตยานนท์ แต่ก็เป็นความจริงที่สุด
 จิตควัด แต่พระองค์ อาจจะเล็กกับ ชายนันเสียไ้
 สัตยานนท์ ชญาของหม่อมฉัน คือพิพม์สมบัติของหม่อมฉัน จะให้เล็กนั้นเป็นไปไม่ไ้
 จิตควัด แต่ความประเพณีกษัตริย์ เขามีโหดห้ามการมีชญา ๒ - ๓ - ๔ ถึง ๕
 สัตยานนท์ หม่อมฉันมีชญาองค์เดียว เปรียบเสมือนอิมพรอมไปควยความสุขทั้งหมด
 สัตยานนท์ หม่อมฉันไม่ปรารจนอีกเลย แมแต่คนเดียว หม่อมฉันทูลลา (คำนับรับลงจาก
 พระที่ เกลงบันได)
 จิตควัด (ลูกตาม) ถาอย่างนั้นก็ไ้ชอ่านาจ (ร้องเรียกตำรวจ) ตำรวจออกมาไ้เร็ว จีบ -
 เจ้าชายนันไว บอกให้จีบไว จีบให้ไ้ จีบให้ไ้ (ทหารพยายามช่วยกันรุมจีบ
 แต่เจ้าชายนันไปไ้)
 (บุโรหิต และนิรมาลา วิ่งออกมา)
 นิรมาลา อะไ้กันเพคะ (มองดูไม่เห็นสัตยานนท์ ก็เข้าใจเรื่อง) เขาไปแล้ว วิเพคะ
 จิตควัด ไปแล้ว
 นิรมาลา ไปไหนเพคะ
 จิตควัด เขาไปหาชญาของเขานะซี
 นิรมาลา มีชญาแล้ววินี้ ไ้ ไ้ไม่มาเลย (ประคองเจ้าหญิงให้ประทับบนพระที่)
 อยาทรงกรรแสง เสียพระทัยเลยเพคะ
 จิตควัด ฉันทังใจเจ้าชญาของค้องค์เดียว ฉันทจะไม่ยอมรักใคร่อีกแล้วเป็นอันชาก
 บุโรหิต (พูดกับนิรมาลา) ทำอย่างไ้ไ้ละ ไ้ชอ่านาจบังคัมกับใหม่
 นิรมาลา ป่านนี้ ไปถึงไหนแล้วไ้ไม่รู้ (ตรึกตรอง) เคยบอกว้าอาศัยเทวาลัยร้างอยู่
 ไ้รายคังยังไม่ไปไหน ฉันทจะไห้ตำรวจไปตามดู (เขาไ้)
 บุโรหิต เชิญเสด็จไปพักผ่อน เสียคึกว้าพะยะคะ
 จิตควัด ฉันทจะไม่เขาปราสาท จนกว่าจะไ้คั้วสัตยานนท์
 (บุโรหิต ชยับแหวนที่ติดอยู่ไปมา พิธิจุก และทำทกลงไ้คังเอิญ)
 จิตควัด เอ๊ะ นั้นครุไปเอาแหวนของใครมา
 บุโรหิต ไ้ไ้ ไม่ทราบว้าของใคร แมแต่กษัตริย์ ก็ไม่เคยมีขององค์ไหนงามเสมอ
 จิตควัด ไปไ้มาจากไหน
 บุโรหิต ชุนคัง ไปพบเข้าไ้ในร้านช่างทอง สงสัยว้า เจ้าของร้านไ้ไปจากห้องพระคัง

ก็เลยยกเอามาให้ครู เวลานี้ครูกำลังจะไปตามตัวข้างทองมาแล้ว
จិតควัด โทนขอฉันชมแหวนหน่อย (ปุโรหิต ส่งให้จិតควัดพิศดูแหวน) แหม งามมาก
 (ตำรวจคุมข้างทองเข้ามา)

ตำรวจ นี่ขอรับข้างทอง ท่านขุนคลังให้ข้าพเจ้าไปหาตัวมาหาท่านที่ ท่านปุโรหิตอยู่ที่ไหน
ปุโรหิต อยู่ที่นี่ ข้าคือปุโรหิต

จិតควัด ขูขูแหวน) จำแหวนวงนี้โคไหนหรือไม่ (ถามข้างทอง)

ข้างทอง (ถามปุโรหิต) แมคนั้นใครพะ

ปุโรหิต นี่แหละพระราชธิดา ไหวทานเสียดิ

ข้างทอง (นั่งลงไหว)

จิตควัด จำแหวนวงนี้โคไหนหรือไม่

ข้างทอง จำโคพะยะคะ ของข้าพเจ้าเอง

ปุโรหิต ของเจ้าที่ไหน อดี แหวนอย่างนี้คนสามมุดมีริ

ข้างทอง ข้าพเจ้าซื้อไว้ ก็เป็นของข้าพเจ้าไซ้ใหม่พะ

ปุโรหิต ถ้าซื้อจากคนที่ชะโมยเข้ามา ก็ไม่ใช่ของเจ้า

ข้างทอง แต่ใคร เขาจะบอกว่าชะโมยเล่าพะ

ปุโรหิต ถ้าอย่างนั้นก็คงไปตาม คนชายแหวนนี้มา

ข้างทอง ซิซิ พอลานทุกคนก็ขึ้นโค ส่วนกันเสียดิกรูใหญ่นี้เอง ข้าพเจ้ากำลังถูกตำรวจพามา
และเห็นเขาสวนไปอย่างรีบร้อน ถ้าปล่อยข้าพเจ้าไปคงจะเที่ยวตามตัวมาได้

จิตควัด ฉันทออกจะสงสัยเสียแล้ว (นั่งทรง) ปล่อยให้เขวไปคิกตามเด็กรู แต่ให้ตำรวจของเรา
คุมตัวไปควย

ปุโรหิต พระธิดาครัสชอบแล้ว เอาแกร็บไป (ตำรวจตามไปควย) แต่อย่างนั้นะ
 (ถ้าหน้าจะถูกอาชญาอย่างหนัก)

ข้างทอง พุทธิจะหนีอย่างไรโคพะ แหวนของข้าพเจ้าก็อยู่ที่ท่าน

ปุโรหิต เฮย ถ้าอาจเป็นเจ้าของแหวนอีกคำเดียว เป็นถูกเตะเลย

ข้างทอง แปลกจริง ๆ แหวนเราซื้อไว้ ถูกห้ามไม่ให้อาจว่าเป็นเจ้าของ

ปุโรหิต อयर่าไร รีบไปเอาเจ้าของแหวนมา

ข้างทอง เจ้าของแหวนเวลานี้อยู่ที่นี่แล้ว

ปุโรหิต (เตะข้างทอง) บอกว่าอย่าอาจเป็นเจ้าของแหวน

ข้างทอง (คลำที่ถูกเตะ) เวลานี้ใคร เป็นเจ้าของแหวนกันหว่า

ปุโรหิต อย่าเลือกมามีวปรารภร่าทิ้งอยู่เลย รีบไปตามเจ้าของแหวนมาเด็ค (ข้างทอง
 เสียดิไทพนเตาปุโรหิต)

- ช่างทอง แปลกไว้อย่างไร ให้ไปตามเจ้าของแหวน
- ปุโรหิต (ตะ แตะไกลเกินไป) ไปเร็ว ๆ ไอ้เปเรก ไป (ช่างทองวิ่งออก พอจะล้มตัว
ตำรวจวังพาศคานนท์เข้ามา)
- ช่างทอง (ซังกะรอง) อ่า ไม่ต้องไปเที่ยวหา ให้เหนื่อยแรง มาเองแล้ว
- จิตควัต ช่างทองพูดเป็นปริศนา เรียกกลับมาซิ (ทั้งหมดพากันมากลางเวที ยืนข้าง
นั่งข้างตามทีอันควร ปุโรหิตเริ่มสอบสวน)
- ช่างทอง ไม่คงไปตามหา มาแล้วพะ
- จิตควัต ไหนอยู่ไหน
- ช่างทอง อยู่ที่นั่นพะ (ชี้สถานนท์)
- จิตควัต (ท่าหาทรง) สถานนท์ หรือ ทักเรื่องแหวนไว้ก่อน สถานนท์จำโคไหนหรือไม่ว่า
ครั้งสุดท้ายที่อยู่ที่นี่ ท่านโคทำอะไรบ้าง
- สถานนท์ จำโคหมกว่า ไมโคทำอะไร เป็นแคโคพูด
- จิตควัต ทราบไหมว่า ครั้งสุดท้ายพูดว่าอย่างไร
- สถานนท์ จำประโยคสุดท้ายไมโค แคดูเหมือนจะบอกให้ทราบว่า มีชายนแล้ว
- ช่างทอง เมื่อไรจะพูดเรื่องแหวนพะ
- ปุโรหิต เอ โอนี้ ยังไม่ถึงเวลาพูด กันพูดเข้ามาได้
- ช่างทอง เวลาไหนจึงจะถึงเวลาพูดพะ
- ปุโรหิต เวลาที่เข้าให้พูด เจ้าจึงพูด
- ช่างทอง พะ พะ
- จิตควัต สถานนท์ พระองค์รีบหนีหม่อมฉันไป คังใจจะไปไหน
- สถานนท์ คังใจจะไปหาชายน
- จิตควัต หยุดที ฉันทนฟังไมโคแล้ว พูดคำ ๒ คำก็อ้างถึงชายน ฉันเห็นจะต้อง
ระงับไมให้เสียที
- ช่างทอง (พูดกับสถานนท์) ท่านขอรับ ตั้งแต่ข้าพเจ้า โคซื้อแหวนของท่านแล้ว
ข้าพเจ้าก็หาความสุขมิโคเลย เขาบอกว่า ไม่ให้เป็นเจ้าของแหวน
- สถานนท์ งั้นก็บอกเขาว่า ฉันเองเป็นเจ้าของ
- ปุโรหิต พระองค์เป็นเจ้าของแหวนรี ไปโคมาจากไหนไม่ทราบ
- สถานนท์ โคมาจากชายน
- จิตควัต บอกให้หยุดกล่าวถึงชายนเสียที ชายนของท่านวิเศษอย่างไร จึงมีแหวนงามอย่างนี้

สถานนท์ ชายาของหมอมฉัน.....

จิตควัด เอาอีกแล้ว หมันไสนัก พูดถึงชายาไม่ไค้ชากปาก

สถานนท์ ก็นางถามว่า ชายาของหมอมฉันวิเศษอย่างไร ก็จะถูกให้ทราบว่าเขาเป็นนางฟ้า

บุโรทิศ อยาทรงล่อเล่นนะ

สถานนท์ เป็นความจริง แหวนวงนี้ เข็มเป็นของพระอินทร์ พระอินทร์ประทานให้ผกาวัลดี

จิตควัด ผกาวัลดีคนนี้คือใคร เป็นอะไรกับพระอินทร์

สถานนท์ ผกาวัลดี คือนางฟ้า เป็นชายาพระอินทร์

ช่างทอง เมื่อไร จะพูดเรื่องแหวนพะ

บุโรทิศ โอเปรคนี้ บอกว่าให้ถึงเวลาพูด จึงจะพูดไค้

จิตควัด ผกาวัลดีเป็นชายาพระอินทร์ แล้วเกี่ยวอะไรกับพระองค์

สถานนท์ เกี่ยว เป็นชายาของหมอมฉัน

บุโรทิศ อ้าว เป็นชายาพระอินทร์ แล้วยังเป็นชายาพระองค์ ยิ่งใจอีก บุงกันใหญ่

สถานนท์ ขณะนี้ เป็นชายาของหมอมฉันคนเดียว เลิกกับพระอินทร์แล้ว

บุโรทิศ ที่นี้พูดถึงเรื่องแหวน

ช่างทอง อ่า ก็มาก

บุโรทิศ ออย่าเพอเสือก ยังไม่ถึงเวลาเอ็งพูด

ช่างทอง อ้าว ก็จะถูกเรื่องแหวนแล้ว ก็ถึงเวลาพูดแล้วไม่ใช่หรือพะ

บุโรทิศ ไอนี้กวนโทโสจริงผ่าซี้ (กับสถานนท์) ไปรคเล่าเรื่องแหวนต่อไป

สถานนท์ ผกาวัลดีใส่แหวนคิมือมาจากสวรรค์ มาไค้กับข้าพเจ้า เราอยู่ควยกันมา

ยากจนหนักเขา ก็ขายแหวนซื้อเครื่องนุ่งห่ม ซื้ออาหารรับประทาน

ช่างทอง เอาเงินของผมนื้อไซ้ใหม่พะ

บุโรทิศ ออย่าสูค

สถานนท์ ถูกแล้ว ข้าพเจ้าขายแหวน ไปให้แกช่างทองผู้นี้

จิตควัด เทาไร

ช่างทอง แสนหิริฎ พะ

จิตควัด ครุคะ ไปรคจ่ายเงินพระคลัง ให้ช่างทองไปเสียบรูแล้วรูรอกไป

บุโรทิศ หนอย ไอนี้กำเริบ

จิตควัด จ่ายคอกเบี้ยไหควยเด็กครุ ๒ เปอร เซ็นท์พอ

ช่างทอง เทากับซังละบาท หรือไม่ถึงพะ

บุโรทิศ ไอนี้หน้าเลือก คอกเบี้ยรอยละ ๒ บาท ก็ดมไปแล้ว จะเอาหรือไม่เอา

ดาเอาไค้ตามขามา

ข้างทอง เอาพะ เออ (บุโรทิศเข้าโรง ข้างทองวังตาม)

จิตตวัต สุตานนท์เวลานี้เป็นหนี้ฉัน ทองกุมแก้ว เป็นสำคัญประกันหนี้
 ถ้าแมนรักจักใครใครเสริ มีวิธียอนฉันพันชนา
 ลงฉันรักปักใครแล้วไม่ถอน อนุสรณ์ให้ฉันถึงกายหนา
 ถึงเซอมีคู่ชีวิตเป็นภรรยา ไม่วิวาห์กับฉันท่านทองตาย

สุตานนท์ อนิจจา ชานี้ก็มีคู่ นางก็รู้แล้วใจจึงไม่หน่าย
 จิตตวัต ถึงมีคู่ข้างเป็นไรฉันไม่อาย แยงโคชายเงาของนางฟ้ายิ่งกล้า
 สุตานนท์ สงสารแทนกาวสินารีสวรรค์ จะสำคัญนึกเอาว่าเราหนี
 จิตตวัต อย่างนี้ถึงชាយาเทพนารี นี่ถึงชีวิตท่านเป็นสำคัญ

สุตานนท์ พระนางวารีก็หมอมฉัน แต่ก็อาจจะฆ่าหมอมฉันกระนั้นหรือ

จิตตวัต ความรักนั้น พระองค์ก็ทราบแล้วว่า มีอุปภาพเหนือสิ่งใด ๆ เมื่อพระองค์ยังคือ
 หมอมฉันจะทำอย่างไรได้ นอกจากทำคตมที่ใจเห็นว่าเป็นธรรม

สุตานนท์ พุ่กาย ๆ ถือว่า ถ้าหมอมฉันไม่วิวาห์กับพระนาง หมอมฉันจะทอง.....

จิตตวัต ออย่าพูดว่าพระองค์ จะไม่วิวาห์กับหมอมฉัน เพราะพระองค์ทอง แด่อย่าใช้
 เราหมางใจกันเลย หมอมฉันให้เวลานั่งครึกครอง ๒ ชั่วโมง (เข้าโรง)
 (คนตรีสากลงทำเพลงกล่อมใจ สุตานนท์ กมหนานั่งอยู่ แล้วหวิวเราะควยเสียง
 อันคัง)

สุตานนท์ อะ อะ อะ อะ ถ้าชีวิตของเราไว้ จะทำอะไรก็ได้ คามที่เห็นว่าเป็นธรรม
 ๕๕ อะ อะ อะ ไม่ใหญ่กว่า จะไม่วิวาห์ เพราะเราทองวิวาห์ อะ อะ อะ
 พระนางนี้เห็นเราเป็นเครื่องเล่น ฉะนั้นเราจะเกรงเสียสัจย์ฉันใดเล่า เราจะ
 เป็นเครื่องเล่นเสียให้สาสมใจ เพราะเราก็เป็นชาย อะ อะ อะ

นิรมาลา แหม พอมหาจำเรื้อ (นิรมาลาออกมาเห็นสุตานนท์) ไปเที่ยวคามา เสียจนอนใจ
 ที่แหมาอยู่นี้เอง โอเราไปคามาถึงเทวาลัย (สุตานนท์ทำท่าทะเล่น)

สุตานนท์ พระพี่เลี้ยงไซ้ใหม่ ไปครีบไปทูลพระธิดาที่ไป ว่าให้เตรียมพิธีวิวาห์เร็ว ๆ เข้า
 ฉันคกลางปลงใจแล้ว

นิรมาลา (เอามือทาบอก) ว่าอะไรเพคะ ไม่ทันเตรียมคัวฟัง

สุตานนท์ บอกว่าให้ไปทูลพระธิดา ว่าฉันคกลางใจจะวิวาห์ควยแล้ว ในชั่วโมงนี้ นาคีนี้
 วินาทีนี้ ไป เร็ว (โบกมือไล่นิรมาลา)
 (นิรมาลา เข้าโรง พร้อมกับร้อง ว้าย ทายแล้ว)

ฉากที่ ๕

เครื่องลายทำเพลงล่องลม เปิดฉากอย่างหนึ่ง ฉากหนักออก ฟ้าสี
เป็นเงาของดิน ฉากหนักของมอญ มอญออกที่ฉากนี้ มองทางนี้
ทางนี้.

ฉากหนัก เครื่องลายทำ เพลงล่องลม ปานนี้ตบของของ ตบของมอญไปรับภาพมืด เหลืองลม
ข้างใน แล้วค่อยเงา (ฉากอย่างหนึ่ง) ฉากที่หนักของฉากเวลา สีตลบ
ออกของเริ่มร้อน เหลืองอรอมญ)

สีตลบออก ได้ ฟ้าสีไม่มืด (เริ่มไปตามทางที่ฉากหนักทำเอง) แล้วไปไหนหรือ
(เริ่มฉากแรกๆ) ข้ามฉากอย่างนั้น ออกมาเริ่ม
(ฉากแรกๆ เริ่มขึ้นอย่างตรง)

สีตลบ หมดไปมาไปทางนี้ เริ่มขึ้นอย่าง
ฉาก ฟ้าสีที่ระบะระบะ หมดจากฉากหนัก หมดไปอย่างเริ่มแรก
สีตลบ (หนึ่งอัน) ฟ้าสี ฟ้าสีให้หนัก.

ปิดฉาก.

ฉากที่ 6.

เมื่อฉากนี้ปรากฏตลอด 10 นาที... (บทพูดของนางสาว)

นางสาว :- สดขำมาก... (บทพูดของนางสาว)
(เสียงกลองพาดวง... (เสียงกลองพาดวง... (เสียงกลองพาดวง...))

นางสาว :- (เสียงกลองพาดวง... (เสียงกลองพาดวง... (เสียงกลองพาดวง...))

นางสาว :- (เสียงกลองพาดวง... (เสียงกลองพาดวง... (เสียงกลองพาดวง...))

นางสาว :- (เสียงกลองพาดวง... (เสียงกลองพาดวง... (เสียงกลองพาดวง...))

นางสาว :- (เสียงกลองพาดวง... (เสียงกลองพาดวง... (เสียงกลองพาดวง...))

สัทนาม - ทพเรขากุศลหือลวอ

สัทนาม
 ใวยกออ ใวอไมเทหโค ปีมวอเลอ (ร่าพว) เรารสูอตลัท กัทหมืออไมไม
 ตื่ออวอเลอไมอโตอู กัทพร:ดอพรัก ๖๐:ทรกัทออ อ้อมวาทัทกัม พร:หาอ
 กัทพร: อ้อมทรออด อ้อมก้อมมว ก้อมมว พร:ดอพรัก ดอพรักไมหอ
 อวไมออมเทหคดอพรักทอพิ ลักหืออเลอ หืออตออทรอพิพิ อ้อมพวอ
 มากกวาอ:ได เทหคัทก้อมมว ใว กรรมคอรนทัญ
 (สัทนาม สวมสร:พร:คอ ก้อมมว หืออคอพิอวกออ) (ทรหมืออวกออ
 กัทหมือ หืออคอพรทอ สัทนาม)

สัทนาม (สัทนามหือ) สัทนาม (สัทนามหือ) สัทนามท (สัท
 นามหือ) ๖๐:ทร (๖๐:ทร) ๖๐:ทร ๖๐:ทร ๖๐:ทร ๖๐:ทร ๖๐:ทร ๖๐:ทร
 (๖๐:ทร ๖๐:ทร) ๖๐:ทร ๖๐:ทร ๖๐:ทร ๖๐:ทร ๖๐:ทร ๖๐:ทร ๖๐:ทร ๖๐:ทร
 สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม
 สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม

สัทนาม นร:ดอพรัก รุกหืออคอพิอวอ เทอวอ
 (นิดมาอ ๖๐:ทร)
 นิดมาอ นิดมาอ นิดมาอ นิดมาอ นิดมาอ นิดมาอ นิดมาอ นิดมาอ นิดมาอ
 สัทนาม นร:ดอพรัก สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม
 สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม

สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม
 สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม
 สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม
 สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม

สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม
 สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม
 สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม
 สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม

สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม
 สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม
 สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม
 สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม สัทนาม

หน้า 3

โศกนาฏกรรม ยามวิกาล

หน้า 4

โศกนาฏกรรม ยามวิกาล ๑

หน้า ๑

โศกนาฏกรรม ยามวิกาล ๑

(โศกนาฏกรรม ยามวิกาล ๑)

หน้า ๑

โศกนาฏกรรม ยามวิกาล ๑

โศกนาฏกรรม ยามวิกาล ๑

โศกนาฏกรรม ยามวิกาล ๑

หน้า ๑

โศกนาฏกรรม ยามวิกาล ๑

หน้า ๑

โศกนาฏกรรม ยามวิกาล ๑

หน้า ๑

โศกนาฏกรรม ยามวิกาล ๑

(โศกนาฏกรรม ยามวิกาล ๑)

โศกนาฏกรรม ยามวิกาล ๑

โศกนาฏกรรม ยามวิกาล ๑

โศกนาฏกรรม ยามวิกาล ๑

โศกนาฏกรรม ยามวิกาล ๑

โศกนาฏกรรม ยามวิกาล ๑

โศกนาฏกรรม ยามวิกาล ๑

โศกนาฏกรรม ยามวิกาล ๑

โศกนาฏกรรม ยามวิกาล ๑

หน้า ๑